

лѣгъ, че е съгласенъ да иде да ослободи Божий-Гробъ (1095 год.) —

Духовни и бѣлци тутакси си зашили на дрѣхы-ты червены кръстове — да ся познавать че отывать на бой срѣщо друговѣрци-ты. Оттова и тѣхни-ти опълчения сж извѣстны подъ имя *кръстоносны*. Дотолкова много ся насърдили, щото мнозина си обгорявали кръстове по тѣло-то. На оныя, които отывали да ся биятъ, папата имъ прощавалъ грѣхове-ты. Рицари-ти гы блазнило, че като приземать богаты-ты мохамеданскы земи, щжть ся прочюять, а селене-ти, които теглили много отъ феодалны-ты владалци, на радо сърдце отывали на бой, защото съ това ся ослобждали. Най-напрѣдъ излѣзли на войнж четы отъ простъ народъ, до 100,000 души, подъ главатарство на Петра Постника и подъ единъ французскый рицаръ Валтеръ, комуто извадили прѣкоръ *Голлакъ*, защото былъ сиромакъ. Нъ тия първи кръстоносци тръгнали безъ пары, безъ хранж и съвѣмъ безрядно. Тии минжли прѣзъ Германиж, Унгариж и Българиж, и стигнали до Цариградъ. Византийскый царъ Алексий Комненъ, искалъ да ся оттърве отъ тѣхъ гладнж и дрипавж сганъ та побързалъ по-скоро да гы испрати въ Малж Азиж, дѣто Турци-ти гы избили до кракъ. Само Петръ Аменскый сполучилъ да ся върне назадъ.

Първо опълчение. Първо-то кръстоносно опълчение потеглило слѣдъ нѣколко мѣсяца (1096 год.), подъ главатарство-то на най-прочюты-ты рицары на Италиж и Франциж. Отъ тѣхъ пръвъ былъ Готфридъ Булонскый, лотарингскый херцогъ, който былъ юнакъ и ималъ войскж-тж си добръ нарядена. Отъ Сѣвернж Франциж излѣзълъ нормандскый херцогъ Робертъ (сынъ на Вилхелма Завоевателя); а отъ юнжж Франциж кръстоносци-ти тръгнали подъ главатарство-то на Раймунда, тулузскый графъ. Отъ юнжж Италиж отышли съ корабѣ нормандскы-ти владалци Богемундъ, тарентскый князь, и роднина-та му Танкредъ, който ся броилъ за най-добръ рицаръ на онова врѣмя слѣдъ Готфрида Булонскый.